

**INTERVIEW
PETER DE GROOTE
EN DRIES BEROEFT**

Het is voorbij. Ik ben nog sporter, maar eigenlijk is het over. We ontmoeten Sven Nys vorige week vrijdag in Lichteart, thuis bij zijn coach Paul Van Den Bosch en enkele dagen voor zijn afheidsrace in Oostmalle. In zijn hoofd heeft hij zijn laatste rondje al gereden. Interviews geven, een paar dagen voor een cross. Het staat haaks op de atletie die Nys twintig jaar is geweest, op de ascetische levenswijze en de opperste discipline die hem zo groot hebben gemaakt. Jarenlang zette hij geen enkele vuilniszak buiten. Hij zou maar eens een stapje te veel of verkeerd kunnen zetten. Te voet brood halen bij de bakker? Te ver, te riskant. Maar op zijn zeste trekt Nys er een streep onder. Op 1 maart wordt hij teammanager van Telnet-Fidea, de veldrijploeg die hij eind vorig jaar kocht met Golazo, het bedrijf van ex-atleet Bob Verbeek. Hij gaat ook veldrijden becomevenant met de WK. Het is immers, ook al samen met Golazo, aan een belevingscentrum rond veldrijden op de Basenberg, het natuurrijden in zijn achtertuin in Basal. En met zijn coach richtte Nys SportsBusiness op, waarmee hij al even lezingen geeft. Ze gingen al langs bij Volvo en bij de SBS6-top.

Ik kan bedrijfsleiders leren hoe ze met biergooiers moeten omgaan.

U wordt ondernemer, bedrijfsleider en zult in contact komen met commerciële partners. Bent u druk aan het studeren?
Nys: 'Nee, ik leer geen halanen lezen. Daarvoor vertouwt ik op anderen. Maar mensen aansturen, enthousiasmeren, bedrijven warm maken voor een investering in de sport, dat kan ik wel.'

Ook dat vraagt toch voorbereiding?
Nys: 'Ik heb geen hogere diploma, maar mijn sport was mijn hogere studies. Op de fiets ben ik communicatiever geworden, via het veldrijden heb ik me heel veel verschillende mensen leren omgaan. En ik heb op de fiets ook veel geleerd over hoe een bedrijf moet leiden. Het komt altijd op hetzelfde neer: ambities zijn de lat op de juiste hoogte leggen, met de juiste mensen werken, omgaan met tegenslag, met winst en verlies.'

Maakt u eens concreet. Wat kan een bedrijfsleider van u leren?
Nys: 'Hoe hij moet omgaan met dwarsliggers, bijvoorbeel. In de koers zijn dat mensen die hun jant over je uitdagen, in een veldrijden heb ik me heel veel verschillende mensen leren omgaan. En ik heb op de fiets ook veel geleerd over hoe een bedrijf moet leiden. Het komt altijd op hetzelfde neer: ambities zijn de lat op de juiste hoogte leggen, met de juiste mensen werken, omgaan met tegenslag, met winst en verlies.'

BY PHOTOFEST

Sven Nys (39) is ex-velrijder. Hij is de allerbeste ooit, volgens velen, omdat hij zijn sport zo lang en zo nadrukkelijk domineerde. In zijn profcarrière, die in 1998 begon, boekte hij bijna 300 overwinningen. Hij werd onder meer negen keer Belgisch kampioen en twee keer wereldkampioen, en pakte zeven wereldtitels. De heerschappij van Nys zoog veel geld naar het veldrijden, wat een professionalisering en schaalvergroting in gang zette. Eind vorig jaar kocht Nys met Golazo de veldrijploeg Telnet-Fidea, die hij vanaf 1 maart gaat leiden.

Was die angst om de controle te verliezen ook een stimulans voor u succes?
Nys: 'Ja, ik heb altijd het gevoel gehad dat ik een heel lange weg moest afleggen. Dat ik iets wilde betekenen ook iets speciaals wilde achterlaten. Ik heb altijd veel schrik gehad dat mijn geluk zou moeten worden gecompenseerd met een grote tegenslag. Daarom ging ik de maandag na een overwinning weer trainen. Dat mag hier niet stoppen, denken dat ik. Ik heb bang niet kunnen afwaken waarmee ik mijn hele leven bezig wil zijn.'

Wat denk ik het meest belangrijk.
Nys: 'Dat is het niet. Die orrust heeft erover gezorgd dat ik 365 dagen per jaar voor mijn sport heb geleefd. En dat ik nu geen spijt moet hebben. Dat maakt me een gelukkig mens, denk ik.'

Wilde u niet vooral heel veel winnen?
Nys: 'Dat ook, natuurlijk. Het is bevredigend om alles te geven en dan veel te winnen. En erlijk, ik was veel liever een zeer goede veldrijder dan een goede mountainbiker of een renmer met een onzekere leven op de weg. Ik wilde niet per se als de dominante atleet in mijn sport worden herinnerd. Wel als iemand die de sport beter heeft gemaakt, op elk vlak en voor een lange tijd. Ik ben altijd al alles zúning nodig en een toekomstperspectief. Dan voel ik me goed.'

U bent een controlefreak.
Nys: 'Nee. Maar het past wel in het grotere plaatje. Hans Van Kasteren, de vorige manager, kwam in april vorig jaar vragen of ik interesse had in een overname. Het was ik bij Golazo gaan aankloppen. Bob Verbeek, de topmaker, heeft alles goed uitge-

ken donk? Zo kan ik het volhouden. Dat is waarom ik geen last heb van decompressie, en andere sporters wel.'

Sommigen zeggen dat ik een robot ben, maar ik ben net heel menselijk.

De schaarse keren dat u zich toch eens laat gaan, wat gebeurt er dan?
Nys: '(lacht) 'Dan ga ik naar Rock Werchter en heb slaagde erin dat te verstoren. Maar ik heb geleerd me daartegen te harden. Doordat hij me zo heeft bestookt, sta ik nu bij knu sta. En ik weet nu hoe het werkt. Ik had Wout Van Aert (de minste jongste god van het veldrijden, red.) kunnen destabileren, maar dat heb ik niet gedaan. Ik zit zo niet in elkaar. En Wellens heeft me één seizoen overtuigd. Maar ik weet, als ik een tandje bijsteek en alles goed doe, gaat hij uit het wiel. Dan gaat iedereen eruit. En dat klopt.'

Misschien had u met een slechter karakter nog meer gewonnen.

‘Op de fiets heb ik geleerd hoe je een bedrijf leidt’

Volgende week begint Sven Nys aan een leven als ondernemer. De man die het veldrijden bijna twee decennia domineerde én groot maakte, is er klaar voor. ‘Het wordt nooit meer zo goed als het is geweest. Maar dat geeft niet.’

Veel bedrijven blijven weg van de wielrennerij uit angst voor het doping-spook. Ziet u dat veranderen?
Nys: 'Mensen verliezen een tweede kans, maar het kan niet dat mensen met een dopingverleden op belangrijke posities in de wielersport blijven zitten. Dat maakt het niet makkelijker om investeerders aan te trekken. Daar kan je alleen een einde aan maken met de grove borstel.'

Zegt u dat omdat doping nog maar een marginaal probleem is bij de veldrijders zelf?
Nys: 'Ik denk niet dat dat zo is. Ik heb geen bezwaren, maar er zijn wel nog altijd abnormale uitschieters: renners die drie-vier weken slecht rijden en dan in één keer zeven dagen top. Er zijn ook abnormaal korte carrières. Of dat door doping is, weet ik niet. Maar je kan je daar vragen bij stellen. Kan iemand één seizoen top zijn en de rest van zijn leven niet meer? Maar je moet de concurrent kloppen zoals hij is.'

Ik ben soms een hele lastige mens. Dat kan ik nu zeggen. Maar wat helpt het?

Uw concurrenten zien er in het wereldje van teammanagers plots heel anders uit. Bent u erop voorbereid dat u minder vaak zult winnen?
Nys: 'Dat besef ik. En misschien zal ik de piekmomenten missen. Maar lezingen geven, renners zich goed doen voelen in een bepaalde structuur, dat zal me ook adrenaline geven. En ja, ik zal optuiven fouten maken. Maar ook dat hoort erbij. Ik heb de jongste jaren trouwens al geleerd minder te winnen. Het voorbije seizoen heb ik slechts twee keer gewonnen, maar in mijn binnenste voelde het alsof ik de hele tijd met mijn armen in de lucht fietste. Ik besef dat het wellicht nooit meer zo goed wordt als wat ik heb beleefd. Maar dat geeft niet. Het is tijd voor iets nieuws.'

Bent u minstens of moet u nog werken?
Nys: 'Winnen of binnen? Ja, ik moet nog werken. En ik vind dat kan normaal. Maar ik mag niet klagen. En je moet iets te doen hebben, je moet ambities zijn. Ik denk dat je je levenswijze verliest zonder werk.'

U hebt altijd hard geheimerd op het belang van zuivere sport. Hoeveel pijn doet het dat veldrijdster Femke Van Den Driessche onlang betrap werd op mechanische doping?
Nys: 'Ik ben enorm geschrokken. Iedereen heeft wel eens het gevoel gehad dat een concurrent met een brommer reed, maar daar weet toch vooral om gelachen. Ik denk niet dat dat het imago van het veldrijden fel zal besmeuren, wel dat het ons duidelijk maakt dat we moeten blijven investeren in controles. Sporters dopen nu man machine in plaats van hun eigen lichaam. Als zoiets in het veldrijden gebeurt, zal het ook al op de piste en op de weg gebeuren zijn.'

Is de breuk met uw ex-vrouw de grootste ontgoocheling in twintig jaar topsport?
Nys: 'Dat denk ik wel. Maar we maken er het beste van. Dat is ook de reden waarom ik me nu weer goed voel. En ja, die breuk zal ik heel veel te maken hebben met mijn leven als topsporter. De opofferingen, de aandacht die moet worden verdeeld. Ik ben zeker voor een stuk verantwoordelijk. Ik ben een pierje-precies, soms een heel lastige mens. Ik kan dat zeggen. Maar wat helpt dat?'

Straks loopt het Sportpaleis twee avonden vol voor uw afheidsfeest. U drinkt toch een pinje, die avond?
Nys: 'Ik drink geen. Een glasje wijn dat misschien wel. Zolang ik de controle maar niet verlies.' (glimlacht)

De balans Eric Goens

Televisiemaker Eric Goens (46) huurde na de aanslagen in Parijs drie maanden een huis in Molenbeek om de gemeente echt te leren kennen. De vierdelige reeks loopt nu op Eén. Hier maakt Goens zijn persoonlijke balans op.

Wat zijn uw belangrijkste activa?
'De mensen die ik graag zie. De rest is bijzaak. Ik heb een mooi huis en ditto wegen, maar die comfortzone is niet wezenlijk voor mijn geluk. Ikrijf op goesting en ergernissen. Die drive verwacht ik ook van anderen. Een grote believer in talent ben ik niet. Wel in 10 procent inspiratie en 90 procent transparantie. En als het toch bestaat, jaagt lu talent me het meest op de kast.'

Wie heeft u in geïnvesteerd?
'Papa. Dat is Guy Mortier. Als broekje van 25 begreep ik zijn beestachtige gedrevenheid en maniakale kritische zin voor zichzelf niet helemaal, maar ik heb ze overgenomen. Na mijn ontslag als directeur informatie bij VTM geloofden Liesbet Vriemans en Philippe Bonamie van SBS Belgium sterk in me. Ook naar Christian Van Thillo heb ik altijd met open mond gekeken en geluisterd. Op zeer merkwaardige wijze combineert hij het CEO-schap met oog voor creativiteit. Met hem kan ik een stevig bouwm oppzetten over de ebijda, maar ook over hoe je nieuws verwerkt en beleefd. Dat is vijf uniek.'

Waar in investeert u zelf?
'Ik ben trots op mijn erfenis bij de nieuwsvredactie van VTM, waar ik mensen als Tim Verheyden, Eike Pattyn en Julie Colaert binnenhaalde. Ik deed alle aanwervingen op bulkgevoel. Soms koos ik mensen zonder diploma, van wie anderen zeiden: 'Wat doe jij nu?' Mijn gedrevenheid haalt me soms in. Maar als iets ikik, ben ik pokkeker. Ik doe het niet om herkend te worden, wel voor de erkenning. Ik ben geen wereldverbeteraar, het is een oergoesting naar het schoonste vak ter wereld: omwoken. Iets in die peis zijn. Sinds mijn achtste was er nooit een andere optie. Mijn lief en kinderen zouden me graag vaker zien, maar ik denk dat er een aanwezigheid evenwichtig is. Het is ook geen wegschaal. Wat ik doe, is wie ik ben. Zij liggen in datzelfde vakje. Ik ben ook perfect in staat het werk af te leggen en op vakantie te gaan. Met mensen die hun kinderen niet zien opgroeien, heb ik medelijden.'

Mild zal ik worden als ik dood ben.

Wie zijn uw raadgevers?
'Mijn lief is mijn CEO, nuchter en kritisch. Als ik professioneel vastzet, bel ik ook nog altijd naar Guy Mortier.'

Schrijft u nog mensen af?
'Als ik erover radenk en er de vraag aan kopplaf of ze de moeite waard waren om het te vertellen: nee. (lacht) Mijn harde reputatie is te wijten aan mensen die me niet kennen en aan het feit dat ik zichtbare en harde jobs had. Vlakaf zeggen wat ik denk, mijn ik evident, professioneel en prive. Mild zal ik worden als ik dood ben. Ik ben ook geen sociaal beest. Zoals komen drie, vier mensen over de vloer. Dan hoef ik er ook geen af te schrijven.'

Gaat u vaak in het roed?
'Nee. Nog nooit heeft mijn frust als een opgave gevoeld. Een burn-out komt eerder door werkterreken dan door gedrevenheid, denk ik.'

Is uw balans in evenwicht?
'Ja. Alles klikt en past. Mijn lief kent de bijna-obsessie voor mijn werk. Neem dat weg en ik ben uit balans. En de gedrevenheid neemt niet af. Al zal ze op m'n 75ste misschien meelijdwakkend zijn. Ik ben alleen doodsbang om dood te gaan, met alle hypocholesterol van dien. Maar tot dan zal ik er alles uithalen.'

BERT VOET

Lui talent jaagt me het meest de kast.

BY PHOTOFEST